

Люблю, коли ми ображені
І розходимось, як чужі, —
Розходимось недоказані,
З тривогою в душі.

Розходимось і знову стрінемось —
Це ж міф, що ми чужі!
Ми обоє — подумай — де ми дінемось,
Скажи!

3. IV. 1917. Владивосток

[З книги «П'єро кохає»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .